

[Gunnar Fog-Petersen.]

sagde: Jo videre man gaar i den Retning, des ringere bliver Befolkningen i Sundhed, Kraft og Dygtighed.

Dernæst har jeg den bestemte Opfattelse, som jeg er ganske klar over ikke kan gennemføres her, men som jeg gerne vil have udtalt, at Sommerferien i alle Landets Skoler, store som smaa, bør være mindst 3 Maaneder. Jeg ved godt, at der er Lærere, som ryster paa Hovedet deraf, men Børnenes Sundhed, de Værdier, navnlig Købstadborn kan faa ved at have god Tid til at færdes under aaben Himmel, er af saa stor Betydning for deres Udvikling, at dette ikke nok som kan understreges. Man har det jo andre Steder, og jeg føler mig overbevist om, at man ogsaa faar det her engang; men et saadant Fremskridt skal jo have sin Tid til at vokse i Sindene og i Erkendelsen.

Endvidere vil jeg hævde, at en Skoletime for Børn højst burde være 3 Kvarter. Jeg vil spørge alle dem, der nu holder paa, at Skoletimerne for Børn skal være 50 Minutter, om de har glemt, at dengang de selv gik i Skole, da snorksov de alle sammen, uden Undtagelse, i de sidste 10 Minutter af Skoletimen. Det er nok at sove de sidste 5 Minutter, for da kan man ikke falde tilstrækkelig dybt i Søvn, og derfor vil jeg foreslaa, at Skoletimen bliver sat til 45 Minutter, saa at vi derved ogsaa kommer i Overensstemmelse med almindelig Sprogbrug, at Frikvarteret bliver et Kvarter. Det vilde være en meget betydelig Reform baade for Børnenes og for Lærernes Vedkommende. Thi at undervise intensivt i flere Timer — det ved enhver, som har undervist, og til dem hører jeg, jeg har ogsaa undervist Børn — er et af de mest anstrengende Arbejder, man overhovedet kan komme ud for, og Lærere, som skal undervise intensivt mange Timer om Dagen, kan ikke holde sig fuldt paa Højde, naar Timerne er saa lange, som de er nu. De trænger ogsaa i allerhøjeste Grad til at faa dette Frikvarter.

Endelig vil jeg udtale en Undren over, at der i et Forslag til en ny Skolelov som dette ikke er taget Sigte paa i højere Grad — saa vidt jeg ser, det kan være, jeg ikke har været tilstrækkeligt opmærksom paa det — at anvende Films, Lysbilleder og lignende Undervisningsmidler i Geografitimerne. Det er sagt her, at man ikke kan føre nye Fag ind i Skolen uden derved at berøve de gamle Fag, som trænger til udvidet Tid, denne nye Tid — det var Venstres ærede Ordfører (Stegger Nielsen), der gjorde denne Bemærkning ud fra sit sagkyndige Syn.

Maa jeg som Lægmand tillade mig at henvende det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at hvis man viser Børn en Film af en By eller en Flod, eller et Luftfotografi deraf, og forklarer dem, hvad de ser, saa kan man paa en halv Time indprente i deres Erindring, saa at de aldrig glemmer det, hvad der ved almindelig Lærebogs- og Foredragsundervisning i Geografi forgæves søges indpodet i deres Hoveder gennem baade 10 og 20 Timer!

I denne Forbindelse vil jeg gerne sætte en tyk Streg under Lovforslagets § 15, der siger, at Børnene skal oplæres i selvstændig Virksomhed. Nu har jeg ikke Lovforslaget hos mig, men saa vidt jeg husker, siger Formaalsparagraffen, at man skal fremme og udvikle Børnenes Anlæg og Evner, styrke deres Karakter og give dem nyttige Kundskaber. Det er jo en udmærket Formaalsparagraf, men der burde egentlig dør, hvor der tales om at udvikle Børnenes Anlæg og Evner, være tilføjet: „under Hensyntagen til at bevare deres Oprindelighed“. Det burde have været føjet til, for der kan ikke være Tvivl om, at Folkeskolen dør har et meget stort Plus fremfor den højere Skole. Undervisningen i Folkeskolen er ikke saa langvarig, saa trættende, saa intensiv, saa fordrende over for Organer, der er i Udvikling og Vækst, at den svækker Børnene i deres Udvikling. Oprindeligheden, de oprindelige Anlæg, Personligheden, som den er anlagt til at blive, det selvstændige Præg hos Individet bevares hos Folkeskolens Elever i langt højere Grad end hos den højere Skoles Elever. Man har et Ord, der siger: Hvor bliver alle vore Forældres begavede Børn af? Der er saa mange ualmindeligt begavede Børn, naar de er smaa — i hvert Fald efter Forældrenes Mening —, men senere hen gaar der betydeligt Svind i dem. Der kan ikke være Tvivl om, at det Børnemateriale, som føres ind til den højere Skole, i Almindelighed er det bedst begavede. Der er Undtagelser derfra, og navnlig naar Skolerne ligger saa tæt, som de gør her i Hovedstadens Omegn, bliver det jo ogsaa almindelige Børn, der kommer derind; men ellers — og navnlig da for Jyllands Vedkommende — har det i udpræget Grad været de bedst begavede Børn, som kom i den højere Skole. Man maa da nok spørge: Hvor bliver alle disse pragtfulde Evner af senere hen i Livet? Ja, de gaar til, Oprindeligheden sættes til ved den stærkt ensidige Udvikling af visse Færdigheder og Evner.

Resultatet bliver en Række ensartede Individder med store, udviklede Kundskaber paa et særligt Omraade, men med Mulig-